

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714201408
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714201408.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa P. O., bytom P. XX, XXX XX X., štátny občan SR proti odporcovi O. O., trvale bytom P. XX, XXX XX X., štátny občan SR o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa od 6.2.2014 sumou 100 € mesačne a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je odporca p o v i n n ý poukazovať vždy do 25-teho dňa mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám navrhovateľa.

Zameškané výživné za obdobie od 6.2.2014 do 30.9.2014 vo výške 410,38 €, ktoré predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným a doterajším výživným je odporca p o v i n n ý platiť v pravidelných splátkach spolu s bežným výživným po 25 € mesačne s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 23.3.2005, sp.zn. 12C 246/04-36 v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 6.2.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 3.2.2014, ktorým sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu zvýšené výživné mesačne vo výške 150 € počnúc dňom 1.9.2013 vždy do 15-teho dňa, v tom ktorom mesiaci vopred k jeho rukám. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.1.2014 do rozhodnutia súdu žiadal aby bol otec povinný platiť v mesačných splátkach spolu s bežným výživným. O trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Svoj návrh zdôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 12C 246/04-36 zo dňa 23.3.2005 bol zverený súdom do výchovy a starostlivosti matky D. O. a ota súd zaviazal prispievať na jeho výživu mesačným výživným vo výške 46,47 €. Od roku 2005 náklady spojené s jeho výživou a výchovou podstatne zrástli, keďže v čase pôvodného rozhodnutia bol žiakom 4.ročníka IX. Základnej školy a v súčasnej dobe navštevuje 3.ročník strednej školy, čím sa podstatne zvýšili náklady na jeho štúdium. Do školy sa dopravuje MHD a mesačné cestovné je vo výške 20 €. Taktiež sa zvýšili podstatne z dôvodu jeho fyzického rastu náklady na ošatenie a hygienické potreby, ktoré mesačne predstavujú čiastku cca 50 € a

keďže má zvýšený cholesterol nestravuje sa v školskej jedálni ale doma a výdavky mesačné na stravu sú cca 70 €. Uvedená čiastka základných potrieb predstavuje sumu 140 € plus náklady spojené s nákupom školských pomôcok, potrieb, náklady na lekársku starostlivosť, školské výlety a podobne, čo predstavuje mesačne vynaložené náklady na jeho výchovu a výživu v priemere 200 €. Matka je zamestnaná na dohodu vo veterinárnej ambulancii MVDr. Carmen Lietavovej vo Zvolene a jej čistý mesačný príjem je vo výške 158,28 €, iné príjmy nemá. Ich pevné mesačné výdavky spojené s bývaním sú vo výške 399,14 € (TV elektris 16,50, plyn 17 €, RTVS 4,64 €, elektrina 39 €, nájomné 200 €, splátky exekútora 50 €, internet 10 €, splátka úveru 62 €), keď uvedené exekúcie spláca matka za svojho bývalého manžela, teda otca navrhovateľa, pričom sú to úvery splátkových spoločností, ktoré si vzal odporca počas manželstva, a o ktorých ona nemala vedomosť. Vyžiť sú schopní vďaka pomoci starých rodičov, ktorí im vypomáhajú finančne alebo nákupom potravín a hygienických potrieb. Okrem výživného otec neprispieva žiadnou čiastkou ani finančnou, ani materiálnou a ani iným spôsobom sa o neho nestará. Vyslovil názor, že sa v jeho prípade podstatne zmenili pomery, ktoré boli v čase vydania rozsudku o výživnom a preto žiadal, aby súd rozhodol v zmysle ním navrhnutého petitu.

K podanému návrhu navrhovateľa sa vyjadril odporca podaním zo dňa 14.4.2014, doručeným tunajšiemu súdu toho istého dňa, v ktorom okrem iného uviedol, že súdom určené výživné zasielal pravidelne k rukám matky napriek tomu, že ona toto rozhodnutie nerešpektovala, pokiaľ ide o úpravu styku s maloletými deťmi, preto sa po čase prestal o styk pokúšať. Stalo sa, že keď nemal žiaden príjem tak s výživným meškal, ale následne vždy všetko doplatil. Spochybnil navrhovateľom uvádzané výdavky na cestovné, pretože predložené cestovné lístky nezodpovedajú cestovnému lístku študenta, ktorý má cenu 27 centov, pri platbe čipovou kartou a navrhovateľ doložil cestovné lístky v sumách 50, resp. 60 centov a nezhoduje sa ani čas príchodu a odchodu zo školy na cestovných lístkoch. Podľa jeho informácií syn do školy necestuje, ale chodí pešo. Spochybnil aj potrebu navrhovateľa stravovať sa doma a nie v školskej jedálni, keďže podľa neho každá stravovacia prevádzka v školskom zariadení podlieha prísny stravným normám, ktoré vyhovujú zdravému rastu a vývinu každého dieťaťa. Má zato, že syn uviedol v návrhu nepravdivé tvrdenia a prezentuje matkine úvahy, ktorou je od rozvodu silno manipulovaný. Na podnet bývalej manželky mu exekútor z platu strháva výživné aj keď už všetko doplatil a zdokladoval, čo jeho bývalá manželka ale poprela. Nerešpektovala ani právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Zvolen, ktoré jej ukladalo povinnosť zabezpečiť mu náhradný byt potom ako súd zrušil právo spoločného nájmu v ich byte. Trval na tom, že úvery, na ktorých splácaní sa podieľa jeho bývalá manželka podpísala ona sama a navyše 90% zo všetkých spoločných dlhov a exekúcií spláca on sám. Tiež uviedol, že jeho bývalá manželka žije už niekoľko rokov v spoločnej domácnosti so svojim partnerom, s ktorým čaká tretie dieťa. Trval na tom, že jeho finančné prostriedky sú obmedzené, nemá vlastné bývanie, keďže toto zostalo exmanželke a deťom a táto sa s ním nijako finančne nevyrovnala. Okrem syna P. má ďalšie dve vyživovacie povinnosti na dcéru E. a syna K., nar. XX.X.XXXX. Po zaplatení odvodov z jeho hrubej mzdy, ktorá je 392,64 € mu v súčasnosti strhávajú 3 exekúcie z existujúcich 10, ktoré mu budú strhávať následne po uhradení prvých troch. Potvrdil, že jeho príjmom sú aj diéty, ale táto suma je premenlivá, diéty sú určené na jeho stravovanie počas výkonu práce v EÚ a náklady spojené s výkonom práce, ktoré nehradí jeho zamestnávateľ (škodové protokoly, ktoré nekryje poistenie, prípadné pokuty pohybujúce sa v rámci EÚ v stovkách €). So zvýšením výživného súhlasil na sumu 60 €. Chcel sa na tejto sume s navrhovateľom aj dohodnúť mimosúdne ale nepodarilo sa mu to.

Súd nariadil pojednávanie na deň 12.3.2014, ktoré odročil na deň 2.4.2014 z dôvodu, že na pojednávanie sa nedostavil odporca, keď zásielka s predvolánkou na súd sa vrátila súdu späť s tým, že bola neprevzatá v odbernej lehote. Pojednávanie nariadené na deň 2.4.2014 súd odročil na deň 16.4.2014, keďže ku dňu pojednávania nemal súd vykázané doručenie predvolania pre odporcu s tým, že mu bola zásielka doručovaná cestou zamestnávateľa a z úradného záznamu zo dňa 2.4.2014 v spise na čl. 47 vyplýva, že o termíne pojednávania sa dozvedel až týmto dňom od svojho zamestnávateľa s tým, že je na ceste domov v Bratislave a preto pojednávanie nestihne. Pojednávanie nariadené na deň 16.4.2014 súd odročil na neurčito, nakoľko na pojednávanie sa nedostavil odporca, ktorý svoju neúčast' vopred písomne ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že sa v tomto čase nebude nachádzať na území SR. Súd nariadil pojednávanie na deň 10.9.2014, pričom na pojednávanie sa dostavil navrhovateľ, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas,

nedostavil sa odporca, ktorému súd doručoval predvolanie cestou zamestnávateľa s tým, že odporca si toto predvolanie prevzal dňa 23.7.2014. Dňa 9.9.2014 odporca žiadal telefonicky ospravedlniť svoju neúčast' na tomto pojednávaní z dôvodu, že pracuje na kamióne a momentálne sa nachádza v Nemecku s tým, že o týchto skutočnostiach bol spísaný úradný záznam zo dňa 9.9.2014 v spise na čl. 71. Súd postupoval v zmysle § 101 ods.2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, keďže tento nežiadal pojednávanie odročiť, ale žiadal len ospravedlniť svoju neúčast' na tomto pojednávaní. Ak by však aj žiadal odporca odročiť pojednávanie na iný termín z dôvodov, pre ktorý žiadal ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní, súd by takýto návrh odporcu neakceptoval s poukazom nato, že odporca bol predvolaný na pojednávanie v dostatočnom časovom predstihu, keď zásielku prevzal viac ako 6 týždňov pred termínom pojednávania a mal teda možnosť a povinnosť zabezpečiť si pracovné povinnosti tak, aby sa pojednávania mohol zúčastniť, keď navyše predchádzajúce tri nariadené termíny pojednávania musel súd odročovať z dôvodov na strane odporcu uvedených vyššie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, a tiež na pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré do spisu doložili účastníci, resp. ktoré si v priebehu konania vyžiadal súd a to : potvrdenie o návšteve školy z čl.10, cestovné lístky z čl. 11, poštový peňažný poukaz z čl. 12-13, inkasný lístok z čl.14-15, potvrdenia o príjme z čl.16 , poslednú výzvu k omeškaným úhradám z čl. 17, upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie z čl.18, splátkový kalendár-súhlas z čl. 19, exekučný príkaz z čl. 20, potvrdenie o návšteve školy z čl. 34a, potvrdenie o príjme z čl. 44, potvrdenie o návšteve školy zo dňa 19.9.2014, oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu 5P 33/2014 a 12C 246/2004, pričom zistil tento skutkový stav.

Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že pokiaľ ide o dochádzku do školy autobusom je pravdou, že nemá vybavenú čipovú kartu aj keby to mal o polovicu cestovné lacnejšie s tým, že väčšinou chodí autobusom, ale niekedy chodí aj pešo s kamarátom a zrejme z tohto dôvodu keď ho niekedy videli ísť pešo, tak odporca tvrdil, že autobusom nechodí vôbec. Čo sa týka času uvádzaného na bločkoch lístkov z autobusu uviedol, že niekedy začínajú aj neskoršou hodinou alebo chodia do školy poobede tak preto tam bol taký čas. Kvôli zvýšenému cholesterolu má obmedzené stravovanie pokiaľ ide o cukor a masťné jedlá a potrebuje v zvýšenej miere ovocie, zeleninu atď., preto sa nestravuje v školskej jedálni, ale doma. Presné výdavky na stravu uviesť nevedel, keďže ich zakupuje mama a v návrhu to tak približne odhadol. Pokiaľ ide o výdavky do školy, na začiatku každého roka platia 20 € na ZRPŠ plus nejaké toaletné potreby, poistenie 5 €, pravidelne každý rok chodia na autosalón kde býva výdavok 10 €, potom mali ešte lyžiarsky, plavecký, ktoré trvali vždy celý týždeň, chodievajú tiež na koncoročný výlet, kde tiež aj prespávajú a to sú tiež náklady navyše. Mávajú aj nejaké výchovné koncerty v rámci školy, ktoré sú povinní absolvovať. Museli si zakúpiť knihu na anglický a nemecký jazyk na nemčinu za 1. a 2.ročník to bola suma 20 €, za 3.-4.ročník tiež 20 €, na angličtinu aj knihu aj pracovný zošit 1.-2.rok, výdavok 30 € a 3.-4.rok výdavok 30 € a zakupujú si aj montérky a špeciálnu obuv v rámci praxe v škole, každý rok, aj tento rok si šetria 50 € ročne na stužkovú, teda dokopy 200 € z čoho by mali pokryť výdavky na stužkovú. Pokiaľ ide o výdavky na obuv a oblečenie, stále mu rastie noha, takže v podstate každý rok potrebuje nové topánky a oblečenie tak každý druhý rok. Výdavky na hygienické potreby vychádzajú asi 10 € mesačne, lieky pravidelne neužíva iba keď je chorý, tak nejaké voľno predajné. Krúžky navštevuje len v rámci školy a tie sú bez poplatku. Nejaké voľno časové aktivity, ktoré by boli finančne náročné nemá. V rámci školy by potreboval nový počítač lebo ten starý čo má už mu veľmi nefunguje a potreboval by tam robiť aj veci týkajúce sa školy. Internetové pripojenie v rámci školských povinností sa nevyžaduje. Odporca plní vyživovaciu povinnosť len zasielaním výživného v súdom stanovenej výške, nad rámec toho nezasiela nič, ani žiadne darčeky na Vianoce, na narodeniny, v podstate vôbec nie sú v kontakte, už asi 8 rokov odporcu nevidel a to , že sa ho snažil kontaktovať označil za hlúposť.

Z potvrdení o návšteve školy súd zistil, že tieto boli vydané Strednou priemyselnou školou dopravnou vo Zvolene, v zmysle ktorých bol navrhovateľ v školskom roku 2013-2014 žiakom 3.B triedy a v školskom roku 2014-2015 žiakom 4.B triedy.

Z cestovných lístkov MHD SAD Zvolen a.s. súd zistil, že sa jedná o cestovné lístky z pondelka 2.12.2013, utorka 3.12.2013, zo štvrtku 5.12.2013 a piatku 6.12.2013 v sume 50, resp. 60 centov kde ako čas je uvádzaná hodina 8:44 h. , 8:46 h, 8:44 h. a 17:28 h., cestovné je označené ako obyčajné cestovné.

Z potvrdenia o čistom príjme zo dňa 13.12.2013 súd zistil, že toto potvrdenie bolo vydané MVDr. Carmen Lietavovou, ktorým potvrdila, že ich zamestnávateľ D. O., nar. XX.X.XXXX mala v období november 2012 až november 2013 čistú mzdu 1899,36 €.

Z potvrdenia o príjme zo dňa 11.3.2014 súd zistil, že bol vystavený spoločnosťou B.T. TRANSPORT s.r.o., IČO: 36 331 171, z ktorého vyplýva, že odporca je zamestnaný na pracovnú zmluvu od 13.9.2012 ako vodič MKD pre Európu s tým, že celková čistá mzda dosiahnutá od mesiaca marec 2013 do mesiaca február 2014 bola vo výške 4136,11 € a celkové diéty za toto obdobie boli vyplatené vo výške 10 210 €, pričom zo mzdy sú vykonávané exekučné zrážky z 1/3-tiny mzdy voči exekútorскому úradu Svidník Mgr. Voloch a z 2/3-tiny mzdy voči exekučnému úradu Banská Bystrica Mgr. Deák.

Z ostatných dokladov doložených do spisu navrhovateľom súd zistil, že tieto majú preukazovať výšku výdavkov matky navrhovateľa na domácnosť a splátky hradené exekútorovi za ním vymáhané pohľadávky.

Z pripojeného spisu I2C 246/2004 tunajšieho súdu súd zistil, že bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 23.3.2005, ktorým bolo rozvedené manželstvo O. O., nar. XX.X.XXXX a D. O., nar. XX.X.XXXX uzavreté dňa 22.4.1995. Maloletý P. O., nar. XX.X.XXXX a maloletá E. O., nar. X.X.XXXX sa na čas po rozvode zverili do výchovy a výživy matke a otec bol povinný prispievať maloletému P. O., nar. XX.X.XXXX mesačným výživným 1400 Sk a maloletej E. O., nar. X.X.XXXX mesačným výživným 1000 Sk, zároveň bol aj upravený styk otca s maloletými deťmi. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ ide o príjem otca maloletých detí súd vychádzal z potvrdenia o príjme spoločnosti Diskont M plus H so sídlom vo Zvolene zo dňa 8.11.2014, z ktorého vyplýva, že tento zarobil za mesiac október 2004 v čistom 2.142 Sk a z pracovnej zmluvy zo dňa 20.10.2004 súd zistil, že tento uzatvoril pracovnú zmluvu so spoločnosťou Diskont M plus H Zvolen s nástupom práce od 20.10.2004 na prácu zásobovač na dobu neurčitú s minimálnou mzdou 6.500 Sk a z potvrdenia o príjme zo dňa 20.12.2004 bolo zistené, že tento zarobil v mesiaci november 2004 v hrubom 6.566 Sk a v čistom 3.985 Sk. U matky maloletých bolo zistené, že v tom čase poberala rodičovský príspevok 4.000 Sk.

Z pripojeného spisu 5P 33/2014 tunajšieho súdu súd zistil, že dňa 5.2.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľky D. O. kde ako odporca bol označený O. O. a deti P. O., nar. XX.X.XXXX a E. O., nar. X.X.XXXX, ktorým sa domáhala zmeny rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 23.3.2005, sp.zn. I2C 246/04-36 v časti o určení vyživovacej povinnosti otca voči deťom tak, aby synovi Tomášovi platil výživné vo výške 150 € mesačne a dcére Viktorii vo výške 120 € mesačne počnúc dňom 1.1.2014. Dňa 10.2.2014 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť o vyňatie plnoletého P. O. z pojednávania vo veci 5P 33/2014 s tým, že dotýčny sa zúčastní vlastného pojednávania. Vo veci nebolo zatiaľ rozhodnuté.

Podľa 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods.3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.4 veta prvá Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada nato, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods.3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 160 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že naposledy bolo o výške výživného pre navrhovateľa rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 23.3.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.5.2005, na základe ktorého odporca prispieval navrhovateľovi na jeho výživu sumou 1.400 Sk mesačne, resp. 46,47 €, pričom v tom čase vychádzal súd z príjmu odporcu za mesiac október 2004 vo výške 2.142 Sk netto a v mesiaci november 2004 3.985 Sk netto, čo po prepočítaní konverzným kurzom 30,126 € zo slovenských korún na euro predstavuje sumy 71,10 €, resp. 132,28 € a z príjmu matky navrhovateľa, ktorá bola v tom čase na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 4.000 Sk (132,76 €). Súd konštatuje, že na strane odporcu došlo k zmene pomerov, keď došlo k zvýšeniu jeho príjmov, keďže priemerná čistá mesačná mzda odporcu za obdobie marec 2013 až február 2014 predstavovala čiastku 344,68 € a okrem toho za toto rozhodné obdobie poberal odporca aj diéty, keďže pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy pre Európu v priemere mesačne vo výške 928,18 €. Zo mzdy sú síce vykonávané exekučné zrážky, avšak tieto exekúcie predmetné diéty nepostihujú a obranu odporcu, že diéty sú určené na náklady spojené s výkonom práce napr. náhrady škody, ktoré nie sú kryté poistením, resp. pokuty považoval súd za právne irelevantnú. Priemerný čistý mesačný príjem matky navrhovateľa za obdobie od novembra 2012 do novembra 2013 bol vo výške 158,28 €, čiže k zvýšeniu príjmu na strane matky navrhovateľa ako druhého rodiča došlo len minimálne.

Na druhej strane súd skúmal aj odôvodnené potreby navrhovateľa ako oprávneného, pričom zistil, že aj na jeho strane došlo k podstatnej zmene pomerov, keď od poslednej úpravy výživného uplynulo viac ako 9 rokov s tým, že v čase tejto úpravy mal navrhovateľ 10 rokov a v súčasnosti navštevuje 4.ročník strednej školy. Pokiaľ ide o výdavky navrhovateľa, súd ich v zásade považoval za opodstatnené a nevyhnuté výdavky, ktoré ustálil na celkovej sume v priemere mesačne 170 €. Neakceptoval náklady na cestu do školy vo výške 20 € ale len 10 € keď prihliadol na námietku odporcu o možnosti znížiť zo strany navrhovateľa tieto výdavky formou študentskej čipovej karty. Na druhej strane má súd zato, že s prihliadnutím na vek a pohlavie navrhovateľa, možno za odôvodnené výdavky na stravu považovať sumu 90 €, ktoré by neboli nižšie ani v prípade stravovania v školskej jedálni, ďalej náklady na oblečenie a obuv 30 €, hygienické potreby a prípadné náklady na lieky 10 €, výdavky spojené so školou 20 €, výdavky na voľno časové aktivity 10 €. Výdavky týkajúce sa navrhovateľa súd vyhodnocoval v tých súvislostiach, že výživným pre dieťa sa v zmysle Zákona o rodine má zabezpečovať obstarávanie všetkých jeho životných potrieb, teda nielen hmotných potrieb typu strava, ošatenie, ale má zahŕňať aj výdavky na všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, čiže náklady na vzdelanie, zmysluplné trávenie voľného času a v neposlednom rade sa prihliada i na zdravotný stav dieťaťa.

Súd teda následne dospel k záveru, že zvýšenie výživného je odôvodnené, ale nie v takej výške ako to navrhol navrhovateľ, a to po zohľadnení okolností u oboch účastníkov, keď po odčítaní prídavkov na dieťa zostala čiastka cca 150 € z titulu výdavkov navrhovateľa, ktoré by mali uhrádzať jeho rodičia. Pri určení výšky výživného odporcu voči navrhovateľovi súd zobral do úvahy výšku príjmov oboch rodičov, a tiež skutočnosť, že v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine má byť prihliadnuté pri určení výšky výživného aj nato, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Na strane odporcu súd zobral do úvahy aj fakt, že má ďalšie dve vyživovacie povinnosti jednak na dcéru E. a podľa jeho tvrdenia aj na syna K., nar. XX.B..XXXX.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol a to tak, pokiaľ ide o výživné nad sumu 100 € mesačne, ako i dobu od ktorej priznal navrhovateľovi nárok na zvýšené výživné, ktoré požadoval navrhovateľ zvýšiť od 1.9.2013 s poukazom na dátum podania návrhu na súd dňa 6.2.2014. Na základe toho súd rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 6.2.2014 do 30.9.2014, keďže výživné za mesiac september už bolo v čase vyhlásenia rozsudku splatné, keď zameškané výživné za toto obdobie bolo vo výške 410,38 € (53,53 € x 7 mesiacov + 35,67 €-pomerná časť za mesiac február 2014) a predstavovalo rozdiel medzi doposiaľ súdom určeným výživným a zvýšeným výživným určeným týmto rozsudkom, pričom zameškané výživné súd umožnil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 25 € spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, nakoľko súd vychádzal z toho, že aktuálne zárobkové možnosti odporcu mu neumožňujú zaplatiť zameškané výživné naraz, resp. v kratšom čase.

Podľa § 142 ods.2 O.s.p. platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Keďže pomer úspechu oboch účastníkov bol približne rovnaký, keď navrhovateľ požadoval zvýšiť výživné na sumu 150 € mesačne z doteraz určeného výživného v sume 46,47 € mesačne, a súd priznal navrhovateľovi nárok na zvýšené výživné vo výške 100 € mesačne, rozhodol súd o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).